

forberede en Sammenlutning af saadanne to store Partier. Det er min Mening, hvis dette principale Forslag vedtages, at det lidt efter lidt vil frembringe en Sammenlutning af disse to store Partier, og derved har jeg tillige vist Smødetommenhed mod det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, hvis Betragtning af Forholdstalsvalgmaaden jeg kjender, og om hvem jeg veed, at han lægger Vægt paa, at der skulde være to store Partier. Det vil netop virke i den Retning. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gaar for vidt, naar han siger, der er 102 Partier i Folkethinget. Det vil altid vise sig ved vigtige Afstemninger, at der kun er to. Afgjørelsen er hos Flertallet. Et Andet er, at betydelige Mindretal maa høres. Forholdstalsvalgmaaden tilsigter, at intet betydeligt Mindretal skal forbigaaes. Jeg skal for at forkorte Forhandlingerne tage mit principale Forslag under Nr. 38 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Det principale Forslag under Nr. 38 er taget tilbage af den ærede Ordfører. Jeg maa spørge, om Nogen optager det (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Ordføreren (Bajer): Naar jeg ikke tager det subsidiære Forslag tilbage, saa er det, fordi jeg nærer Haab om, at ikke saa Medlemmer ville staae det deres Tilslutning, hvorved det lettere senere vilde kunne komme frem. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at der er en Forskjel mellem det principale og subsidiære Forslag, som jeg glemte for at nævne. Medens det principale Forslag har en bestemt Fordelingsmaade, som efter min Mening er den eneste retfærdige, saa lader det subsidiære Forslag det staa frit, om man vil bruge den ene eller den anden Fremgangsmaade ved Kandidaternes Fordeling paa de forskjellige Lister, hvis det kan tilfredsstille Nogen, saa er det jo godt, og derfor har jeg affattet det subsidiære Forslag saaledes.

Berg: Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen) tager fejl, naar han betegner mit Forslag som gaaende i Retning af et Mindretalsystem Ingenlunde! Flertallet bør raade og burde raade ganske anderledes, end Tilfældet er i vort Land. Det er et Spørgsmaal, om man ikke stod sig bedre ved paa første Trin af en Sags Behandling at tage fornødent Hensyn til Mindretallene, saaledes at de ogsaa bleve repræsenterede efter deres Tal i de paa-gældende Udvalg. Det er et Spørgsmaal,

om man staar sig ved at udelukke dem fra Overveelse paa de første Stadier, især da man ikke kan forhindre, navnlig saaledes som Forretningsordenen hidtil er, at de stille deres Vindringsforslag i ethvert Tilfælde ved 2den Behandling og derved fremkalde en Debat, som mulig kunde være undgaaet, hvis man havde taget det nødvendige Hensyn til dem ved Udvalgets Nedsættelse. Det Forslag, som altjaa den ærede Ordfører for Udvalget stiller, gaar kun ud paa, at naar en anden Bestemmelse i Forretningsordenen giver et Tal Ret til at være repræsenteret i et Udvalg efter dette Tals Størrelse i Forhold til Udvalgets Medlemmers Antal, skal der ikke eksistere en Bestemmelse derimod, som forhindrer dette Mindretal fra at komme til den Ret, som en anden Paragraf har givet; Meningen er at sætte disse oprindelige Paragrafer i Forstaaelse med hinanden. S. Ex.: Naar der er et Lødblovudvalg, hvortil der skal vælges 15 Medlemmer efter Bestemmelserne om, at Kvotienten er den eller den o. s. v., saa antager jeg nu, at der er 90 Medlemmer, som deltage i Afstemningen, det er højt regnet. Er der nu en Gruppe paa 6 af de rene „det nationale Arbejdes“ Mænd, Lødbreformmænd, rene Manchestermænd, maaffe tillige nogle af Thingets mest sagkyndige Medlemmer, en lille Riste, som staar mod de Andre i den Henseende, kan, hvis ikke Folkethinget vedtager Ordføreren Forslag under Nr. 37, disse udelukkes allerede fra Forhandlingens første Trin fra at komme med i et Udvalgs Arbejde, uagtet den Bestemmelse, at Kvotienten i dette Tilfælde vil være 6, egentlig giver dem Ret til at faae en Mand med. De udelukkes da ved denne modstgigende Bestemmelse om 15, og hvad Nytte vil det være for dem, om det bliver saaledes? Ere de 6 Mænd, som de skulle være, reise de naturligvis i Debatten en Række af Spørgsmaal, som ikke blive saa frugbart og grundigt debatterede der som under Behandlingen i Udvalget. Dernæst vil selve Udvalgsbetænkningen ikke have den Interesse for Almenheden, som hvis disse Mænd havde været med i Udvalget. Jeg taler herom ud fra den Forudsætning, at vi som Hovedregel fastholde Forholdstalsvalgmaaden, at de enkelte Grupper i Forhold til deres Størrelse kunne blive repræsenterede i Udvalget med et Antal, som svarer dertil. Hvis De fastholde det som Hovedregel, kunne De ikke fastholde, at der skal være mindst 15 Medlemmer; 15 kan ikke gjøre det, det kan ogsaa gjælde for 20; efter den ærede Ordførers Forslag bliver det ogsaa 20; men det burde jo være saaledes, at hvis